

Der kan for garantiordningen gennemføres en gradvis aftrapning af statens engagement på området ved, at statsgarantien nedsættes til en lavere procentdel for garantiforpligtelser indgået i senere år.

Kapitel 3

Fiskeribankens eksisterende lånebeholdning

3.1. Indledning

Fiskeribankens udlån, for hvilket der sættes en årlig ramme på finansloven, var ultimo 1989 på ca. 1.825 mill. kr. med obligationsudstedelse og K-lånegæld til Hypotekbanken dertil svarende. Det vil ved naturligt afløb tage ca. 10–15 år at få afviklet denne lånebeholdning.

Ved en nedlæggelse af Fiskeribanken foreligger principielt to muligheder: Den eksisterende lånebeholdning kan søges solgt til private eller overføres af finansministeren til finansforvaltning i Hypotekbanken som statsaktiver.

Det kan tilføjes, at staten ikke ved en privatisering af den eksisterende långivning kan fralægge sig garantiansvaret over for obligationsejerne. Staten vil således fortsat have en økonomisk risiko i den forbindelse, hvortil kommer en eventuel debetsaldo på fiskeribankens kassekredit i Nationalbanken, der må overtages af statskassen som debitor.

3.2. Privatisering eller finansforvaltning af Fiskeribankens eksisterende lån

En privatisering af den eksisterende långivning vil indebære, at private overtager Fiskeribankens nuværende lånebeholdning, der praktisk må forme sig som et salg af fordringerne til en efter disses værdi fastsat kurs baseret på købernes risikovurdering og investeringsvillighed. På grund af tabrisikoen vil en sådan privatisering ikke kunne ske, uden at staten yder en overtagelseskompensation i form af salg til underkurs.

Fiskeribankens udlån udgjorde ultimo 1989 ca. 1.825 mill. kr. Af denne udlånsmasse var på dette tidspunkt ca. 525 mill. kr. behæftet med restancer (41 pct. lån med en restance, 59 pct. med to eller flere restancer). Tallet for den restancebehæftede restgæld varierer stærkt mellem terminerne. Kort tid efter sidste rettidige betalingsdag for indbetaling af ydelsen pr. 1. oktober 1989 drejede det sig om 785 mill. kr., medens tallet ultimo marts 1990 umiddelbart før april-terminen var faldet til 335 mill. kr. Restancerne har været stigende.

Det blev på baggrund af de seneste års tab og den gennemsnitlige restløbetid for den bestående lånemasse i rapporten fra august 1989 skønnet, at en sådan overtagelseskompensation vil blive i størrelsesorden 150–200 mill. kr.

Den i 1989 konstaterede forøgelse i restancerne peger imidlertid på, at der vil blive tale om et større beløb, idet kursværdien alene for den restancebelagte lånemasse må antages med en købers øjne at belaste det samlede kurstab med mindst dette beløb. En præcis opgørelse heraf vil imidlertid kræve en meget detaljeret og ressourcekrævende gennemgang af Fiskeribankens låneportefølje, hvorfor arbejdsgruppen har afstået herfra.

Hertil kommer kurstabene ved et salg af den resterende fordringsmasse på ca. 1.300 mill. kr. Alene disse låns resterende gennemsnitlige restløbetid på omkring 10 år vil tvinge en køber til en meget forsigtig holdning. Dette vil endvidere blive influeret af udsigterne til fortsat nedgang i fangstmulighederne for fiskerierhvervet.

En statslig finansforvaltning i Hypotekbanken vil naturligvis også medføre betydelige tab, men det er vurderingen, at disse ikke vil overstige den overtagelseskompensation, som en betalende erhverver af fordringerne vil forlange lagt til grund, idet den private erhverver af de ovenfor nævnte grunde og ud fra sikkerhedsmæssige overvejelser vil anlægge en relativt mere pessimistisk vurdering af fordringernes værdi.

Der kan i konkrete sager være fordele for långiver ved at kunne foretage en enhedsfinansiering. Dette rejser spørgsmålet om mulighed for løbende salg af fordringer. Det gælder dog, at statens aktiver ifølge statsregnskabsloven skal bogføres til pålydende værdi og ikke kan afhændes under denne værdi uden særlig hjemmel.